

PLT 6 / 2013.12.29.

PLT 6

ARAI SHIN-ICHI: "42 éves nőtlen férfi vagyok. Fél kilenckor kelek fel, és 8 óra 50-kor hagyom el az otthonomat (60,000 Yen/hó: 6m x 8m, telefonszámla: 5,000 Yen/hó. Fűtés, világítás, víz: 10,000 Yen/hó) 1 USD = 120 Yen, 100 Yen = 0.83 USD). Mintegy 10 perces biciklizés után biciklimet a megőrzőben hagyom (2500 Yen/hó) szemben az állomással. Jegyet veszek (400 Yen) és felszállok a Tokyo Nakanoba induló Chuo gyorsvonatra. Bár még nincs csúcsidő, a vonat olyan zsúfolt, hogy egy útságot sem lehet kinyitni. 20 perc utazás után Nakanoba érek és átszállok Tozai metróra. Mivel ez innen Nakanoból indul, ülőhelyem is van. Újabb 20 perc múlva megérkezem munkahelyemre egy kiadóba. Számítógépes cikkekkel foglalkozom (20000 Yen/nap). Ebédidőben eszem egy tál szeletelt nyers halat (800 Yen), veszek egy doboz cigarettát (250 Yen) és egy kanna teát (120 Yen). 6 órakor végzek a munkával, felhívom a munkaadómat a mobiltelefonomon (5000 Yen/hó) és megtudom, hogy másnap nem kell dolgozni jönnöm. Elmegyek egy könyvesboltba és megveszem a "Conceptual Art" című könyvet (4400 Yen), amit már régóta akartam, bár egy kicsit drága nekem. Azután elmegyek a kedvenc báromba a Budo-ya-ba és rendelék egy üveg bort (2400 Yen). Panaszodom a bárosnak a munkámról, mások performanszairól míg csak holtrészeg nem leszek.

Taxit hívok (5000 Yen) és még elérem az utolsó vonatot, hazáig 1 óra az út. A vonat tömve van hozzám hasonló részeg emberekkel, ülőhely magától értetődően nincsen. Bár magamat művésznek tartom, alapvetően ugyanúgy zsúfolt vonatokon utazom azért hogy pénzt keressék, éppen úgy mint egy átlagos bérből és fizetésből élő munkás. Az egyetlen különbség köztünk az, hogy havonta 5-20 napot dogozom, ez változó és tőlem független.

Vidéken lakom, 40 évvel ezelőtt a ház körül mindenféle rizsföldek voltak és néhány benzinkút. De manapság a rizsföldek eltűntek, McDonald's, Kentucky Fried Chicken, 24 órán át nyitva tartó bolt mint a "Seven-Eleven", és amerikai stílusú országúti étterem van helyettük. Ugyanígy a japán konyhákban már nincs Azinomoto; minden ételben amit a boltban megveszünk készen benne van."

http://www.grace-exhibition-space.com/performance.php?event_id=407

BROOKLYN INTERNATIONAL PERFORMANCE ART FESTIVAL
GRACE EXHIBITION SPACE presents CLIMATE CHANGE with:
Gim, Christiawan, Mimi, Maru, Arai, Miao, Heeran, Kyung Wua, Tamio + Dylan
Climate Change: Language Action Poetry Facilitators - From Asia With Love
+ Special guest SHIRAIISHI Tamio

www.arai-art.blogspot.com/2005/09/arai-shin-ichi-japan-viva_112775023709437451.html

2	ARAI
3	Tartalom
4	ROI - ROKKO - 2 LAKÁSAVATÓ - 2 SZÜLETÉS NAP
8	MUZEJ 2013 - MONAR GALÉRIA - KISS ADÉL
9	FORGÁCS MIKLÓS : CALLUS - HEG - CHRATA
12	EKSZPANZIÓ XXV --- PIM
15	ARTALOM 9
24	PAMUT OTTHONKA GRAFIKÁJA

- csak szimpla leírás, és egy kis érzelem -

persze a vendégszövegek kivételek
a külön nem jelölt fotókat Dénes Imre készítette

PLT - Plateau - plató - fennsík - magasföld

Nem hegy és nem alföld. Egyik sem vagy épp mindkettő - köztes állapot. A tér kitarulkozása. Színpad. Leszállás és felemelkedés. Elrugaskodás. Pihenő. "Inneni-onnaniság¹"

Plateau live-art'zine :: Dénes Imre, +36 (06) 30 20 27 324 fax: 06 29 411 794
HU-2200 Monor, Váci M.u.34. mail: denes.imre@mail.datanet.hu
digitális plateau / letöltés : <http://www.plateau-zine.blogspot.hu>

¹ feL.L.

ROI - ROKKO - 2 LAKÁSAVATÓ - 2 SZÜLETÉSNAP

Azok az ajándékok a legjobbak, amelyeknél az alkalomhoz kapcsolódó primer örömmön túl egyszer - és rendszerint jóval később - a megajándékozott rádöbben még miért is kapta az ajándékot. Ilyenkor egy további szándék válik nyilvánvalóvá, egy különleges odafigyelés és előrelátás. Na így voltam én az ajándékba kapott Vojislav Despotov :Európa No2 kötettel. Persze hogy performansz!

(Nem mellesleg szerintem ebben a könyvben olvasható a világirodalom egyik legszebb szerelmi jelenete)

Ez a könyv jutott eszembe a címben szereplő kettős lakásavatón.

Koncentrált alkalom volt az a nap - két lakásavató és két születésnap : **Juhász R József - Rokko** 50 éves, **Roi Vaara** 60 éves és mindketten lakást vettek korábban Budapesten.

Praktikusan tehát egy helyen tartódott a négyes ünnep, és mivel a meghívóban szelíd feltétel vagy kérés volt, hogy - ajándékként - a meghívottak adjanak elő egy performanszt, a VIII. kerületi Bezerédy utcai lakás úgy tűnt, hogy legalább egy estére a világot behálózó performansz erővonalak metszéspontjává válik.

Ez végül meg is történt, bár úgy vélem nem a kívánt és remélt mértékben, lehet többeket pont a performanszra vonatkozó kérés riasztott vissza az eljövételtől.

Rokko és Roi az érkezőket nagy dobozba bújva fogadta, a doboz az előszobában állt egészen a bejárati ajtónál.

Két lyuk volt csak vágva rajta, a lyukakból kezek nyúltak ki és az érkezőt ünnepélyes kézfogással várták.

S ha megtörtént a kézfogás, a performerek hirtelen előbújtak és pezsgőt töltve immár hagyományos módon is üdvözölték a vendégeket.

A performanszok sorát **Dénes Imre** kezdte " a Fonal" című "ajándékával". Némi előkészület után (füstölőgyújtás, kellékek kihelyezése) kis tálcára kenyérdarabot és kevés sót tett. Majd piros fonalat vett elő és ezt a fonalat az összes jelenlévő vállán-fején-karján végighúzta. A fonal körbejárt és (újabb) láthatatlan szállal kötötte össze a jelenlevőket. Amikor visszaért a kiindulási pontra Dénes levágott egy kis részt a fonal mindenkit érintő végéből, ezt a darabot rátette a kenyérre, sót hintett rá és megette. A maradék fonalat kis üvegbe tette, dugóval lezárta és átadta az ünnepelteknek.

Timár Katalin következett. Előre megírt mondatok papírcsíkjait vágta ki ollóval, majd ezeket a csíkokat is szavankénti darabokra. A kivágott szavakat egy tálban összekeverte és több körben végigjárta vele a vendégeket. Mindannyiszor húztunk egy-egy szót, míg csak el nem fogyott az összes. Ezután mintegy köszöntésképpen egyenként felolvastuk a húzások sorrendjében kialakult mondatot. Az összekevert szavak sokszor vicces variációi mindazonáltal megőrizték a végül Katalin által elárult eredeti mondatok köszöntő, gratuláló jellegét.

Az én mondatom - egy véletlen (?) telitalálat - így szólt : EZZEL - CSINÁLT - KATI - BOLDOGSÁGOT - IS.

Kovács István ollóval szív alakú lyukat vágott a pólóján. Hatalmas pumpát vett elő, csövét a szív-formába, saját szívéhez helyezte és kiszívott "valamit" onnan. Aztán odament Rokkhoz a csövet az ő szívéhez helyezte és belepumpálta azt a "valamit". Majd újfent: amit saját szívéből kiszívott az előbbi módon átadta Roi Vaara-nak is.

Még egy vendég tett eleget a meghívók kérésének: **Kirchkeszner Ágnes** aki kislányával énekelt el a Happy Birthday-t az ünnepeltek tiszteletére.

Ekkorra az intim tér, a kellemes együttlét és főként az egymást követő érzelmekkel teli performanszok valami különös aurát teremtettek. Egy olyan aurát amelyben az élet és performansz nem válik el élesen egymástól, egyik szinte a másikká válik hasonlatosan mint az írás elején említett könyvben, melynek csúcspontján a szereplők performanszokkal beszélgetnek, performanszokkal válaszolnak egymásnak, és minden cselekedet túlmutat önmagán.

Ez különösen jól volt érzékelhető, az ünnepek korábbi munkáira utaló torták felvágásánál, melyet Roi Vaara kezdett.

Roi tortája ellentétes irányba mutató nyilakat formázott rajta LIFE és ART feliratokkal. A torta felvágása performanszá vált, egy percekig tartó dilemma akciójává, hogy tudniillik a kés az Életbe vágjon-e bele vagy inkább a Művészetbe, az ünnepelt tétovázása, a jelenlévők tippjei és a pillanatok egyre súlyosabb múlása az egyszerű és mindennapos cselekedetet messze a helyzet fölé emelte. (Roi végül az élet nyilából vágott ki egy tortaszületet, ravaszul a nyíl hegyéből úgy hogy a LIFE szó ne sérüljön).

Rokko tortája - fekete marcipán esernyő - 2013-as dunai performanszára utalt és az esernyő szerkezete szinte sugallta a cikkekre vágást, megkönnyítve Rokko helyzetét. Az első szelet kivágása megtörte az esernyő képéhez kapcsolódó óvó, védő asszociációkat és elgondolkodtam azon, hogy egy korábbi saját munkát jelképező tárgy "bántása" mennyire öndesztuktív, az-e vajon vagy sem.

Az este aztán csendesen telt, néha beszélgettünk, néha nem, néha csönd volt, néha szólt a zene, néha sört ittunk, néha bort s bár végül eljöttünk néha azért visszamennénk...

LIFE
or
ART

Dénes
Imre

Tímár
Katalin

Kovács
István

2013.június 22-én a mostanában visszafogottan működő **Monar Galéria** is részt vett a Múzeumok Éjszakája elnevezésű országos programban.

A művészetre koncentráló naphoz igazítva ezen a napon nyílt meg **Kiss Adél** kiállítása.

A megnyitó része volt Kiss Adél és az ötletadó Dénes Imre közös performansa a "*Tükörperformansz*".

Ebben Kiss Adél egy tállal járta körbe a kiállítótermet. A tálban összetört tükör és üveg darabjai voltak, és a vendégek akik beletekintettek, a tükördarabkákban láthatták saját és a tál tartó Kiss Adél arcát, egymás így sokszor közös arcának keveredő darabjait.

Ugyanezen idő alatt Dénes pedig Kiss Adél portréját hordozta körül, ügyelve arra, hogy megmutassa mindenkinek.

Amikor már minden jelenlévő látta mindegyik rekvizítumot, Dénes letette a földre a portrét, Kiss pedig a tálból lassan ráöntötte a tükör és üvegdarabokat.

A képre ömlő tükör és üvegcserepek lassan beborították azt és végül a képen lévő arc már nem is volt látható.

Az este folyamán betérők, illetve a helyi szervezésű csillagtúra - melynek egyik állomása volt a Galéria is - résztvevői láthatták még Kiss Adél önálló illetve másokkal közös performanszainak videóit.

Időpont: 2013.08.18. 15:42

Helyszín: Kassa, Tabacka, a volt dohánygyár ipari csarnoka, A Tornai Művészetlel kiállítás megnyitója

(a teremben szemben a közönséggel négy asztal)

az első asztalhoz mentem és letettem mögé a földre egy kenyeret majd embriópózban rákuperodtam az asztalra...

kimentem a térből...

majd a második asztalhoz mentem mögé tettem egy vödör földet rákuperodtam az asztalra embriópózban

kimentem

a harmadik asztalhoz mentem és három kancsó vizet tettem mögé a földre és rákuperodtam az asztalra, ez már magasabb volt nehezebb volt kecsesen és esztétikusan fölmászni (...)

kimentem

a negyedik asztalhoz üres kézzel mentem : magamat vittem be, háttal a nézőknek beálltam a kenyér a föld és a víz vonalába majd megfordultam és rákuperodtam az asztalra embriópózban, ez is magas asztal volt (...)

kimentem

visszajöttem egyik kezemben késsel másikban pedig egy üveg könnyített benzinnel...

belevágtam a kést az első asztalba körbeöntöttem a kést benzinnel... meggyújtottam...

kihúztam a kést és a kenyeret a tűzre helyezve eloltottam a lángokat

második asztalnál kés belevágva, benzinöntés, tűzgyújtás, de most a földet a tűzre szórva oltottam el a lángokat

harmadik asztalnál kés, benzin, tűz, és most a három kancsóból kilöttyenő vízzel oltottam tüzet

negyedik asztalnál kés, benzin, tűz, majd a kést kihúzva a tenyeremmel oltottam el a lángot

első asztalnál levágtam egy darabot a kenyérből... megettem

második asztalnál "levágtam" egy darabot a földből... megettem

harmadik asztalnál "levágtam" a késsel szintén jelképesen egy darabot a vízből... a

számba csorgattam a kezemmel
a negyedik asztalnál belevágtam a bal mutatóujjamba és szívni kezdtem a vérem...

aztán az első asztalnál hosszában három bevágást csináltam a késsel a kenyéren...
majd a második asztalnál három bevágást csináltam a földben
majd a harmadik asztalnál mindhárom kancsóba beledöfve a kést mintha vágtam volna
a vizet itt hallatszott a kongatás
(...)

aztán a negyedik asztalnál három bevágást csináltam a kezemen. (...) nem ment könnyen
majd az első asztalnál a kenyér egy-egy-egy hasadékába földet, vizet és beletörölve vért tettem
a föld három barázdájába kicsipegetett kenyérmorzsát vizet és vért helyeztem
a három kancsóba kenyérmorzsát földet és vért tettem
majd a negyedik asztalnál megállva egy pillanatra - de visszalépve aztán az elsőhöz
másodikhöz harmadikhoz - a (kezemen lévő) három vágásra kenyérmorzsát földet és
vizet tettem majd felmutattam azt a negyedik asztal fölött
aztán az első asztalnál leöntöttem a kenyeret benzinnel és meggyújtottam
a második asztalnál leöntöttem a földet és meggyújtottam
a harmadik asztalnál körbeöntöttem az egyik kancsó peremét és meggyújtottam
a negyedik asztalnál leöntöttem a bal kezem és meggyújtottam
a láng hirtelen és vadul lobbant be, (...) egy egész kancsó vizet rálötykölttem míg
elaludt
ezután leöntöttem vízzel az égő földet
majd földet szórtam az égő kenyérré
az első asztalnál szétvágtam hosszában a kenyeret három szeletre
minden szeletet megkentem földdel, vízzel, némi (ekkor már épp hogy szívárgó)
vérrel
összeraktam a szendvicset, leöntöttem benzinnel és felmáztam a negyedik asztalra
törökülésbe ültem
meggyújtottam a szendvicset és majszolni kezdtem az égő kenyeret

majd pár falat után lemáztam és a nézőkhöz mentem és osztogatni kezdtem a kenyérdarabokat... ekkor persze már nem égett...
majd leültem a sarokban egy székre és befejeztem
ennyi volt

(Zene: Boczászky Zsolt , drone-ambient-noise mix)

a fotók forrása: Facebook / Citysoul

2013-ban is több helyszínen és több időpontban (06.24. Verőce, 09.15. Budapest) került megrendezésre az Ekszpanzió összművészeti fesztivál.

A történekről arra érdemesek idővel nyilván beszámolnak (vagy nem) én most a PIM, Petőfi Irodalmi Múzeumban lezajlott nap performansz vonatkozásaira koncentrálok elsősorban.

Kovács István "*Hiúságévés (1914-2014)*" című munkáját a múzeum udvarán adta elő. Asztal, szék, az asztalon égő gyertya, poharak, tojás, borotválkozótükör, az asztal alatt lábos , befóliázott lóhám, mindezek a kellékek egy asszociációkban gazdag rejtvény megfejtésének izalmát ígérték.

Kovács először megpróbált átbújni a fóliás hámon, ami csak a fólia átszakítása után sikerült, magára vette a hámot de rögtön ki is bújt belőle.

Ünnepélyesen zakót vett fel, asztalhoz ült és kaján vigyorral nézte magát a tükörben. Elővette a lábost és az abban lévő tésztából haját - parókát rakott kopasz fejére. A paróka lehullott, két tojás került elő, szeme elé illesztette azokat és most habból fújta haját, bajuszt és talán szakállat is magának. Kiszúrta a tojásokat, azok belseje nyúlósan folyt ki s közben a közönség felé grimaszokat vágott - egy eldönthetetlen hogy komikus vagy rémisztő szörnyeteg grimaszait.

Majd letörölte mindezt magáról, csizmát húzott, arcát mézzel kente be, lisztbe mártotta ,fejére dinnyekalapot tett mindezt öntetszelgő tükörbe és felénk nézésekkel tarkítva s mikorra mindez megvolt, már nyilvánvalóvá vált a kreatúra militáns jellege. A csizmás-kalapos meszelt arcú lény fóliázászlót kezdett lengetni , majd egy hosszú tökkel katonai mozdulatokat tett mintha puska lenne. Aztán erre a tökre ráakasztotta a korábban használt hámot, és a dinnye maradékának szeleteivel körbekínálta a nézőket.

Dénes Imre szintén az udvaron adta elő "*Légycsapó* " című performanszát.

Dénes először egy légycsapót lengetve ide-oda járkált a nézők között. Majd odament előre bekészített helyéhez ahol korábban gyertyát és füstölőket gyűjtött. Eloltotta a gyertyát és hozzáerősítette a légycsapót. Különböző színű szalagokat vett elő és egyenként befűzte azokat a légycsapó réseibe. Minden egyes szalag befűzése után egy kupicába italt öntött, a közönség felé megemelte és felhajtotta. Mintegy hat-hét

szalag befűzése és ugyanennyi kupica felhajtása után két (akkor még nem azonosítható) tárgyat a melléhez szorítva tett egy kört a feldíszített légycsapó körül. Visszaérve rózsával körberakta és gyújtófolyadékkal lelocsolta az immár installációnak is beillő gyertya-légycsapó-szalag-rözsze együttest. Meggyújtotta és kis ideig ülve nézte hogyan ég. Majd ismét felvette a korábbi két tárgyat melyekről most kiderült hogy az egyik egy tükör a másik pedig egy műanyag fénykard. Játék kezdődött a tükörrel, hol a tűznek hol a közönségnek mutatta meg , hol pedig ő maga nézett bele, aztán a karddal támadó vagy (védekező ?) mozdulatot tett, végül mereven a tükörbe nézve és a kardot torkához szorítva, önmaga körül pörögve elhagyta a performansz helyszínét.

Késő éjjel adta elő az **Opál Színház** "*MRT'30* " című kollektív performanszát, mely saját meghatározásuk szerint : szuperfónikus performansz neogyagya netpoézisre. A szövegeket hol felváltva, hol egyszerre előadók, éneklők: Finding Ádám, Major Bálint, Kettős Tamás, Varró Ágnes és Triceps voltak, Kreutz László dobolt. A szöveg és a rendezés Triceps érdeme.

Kis részlet az előadásból (remélem jól sikerült leírnom ...) :

".... Itt vakogok és szőfogatok
Mennyi jóstól vakerhatok
Mennyi megunt redves verhet
Rímellően üvegeset
Nosztatok össze e lápon
Egyik s másik fekszik agyon.
Az melyik nem siketkedett
Rég az tököm keveredett
Az is jós a tabulásra
Okulámra, jajgatásra. ..."

A tatai hasonló előadás itt megtekinthető :

<http://www.youtube.com/watch?v=c2odw3kjr8M>

Kovács István
megrémiszt,
lenget.

Dénes Imre matat, szalagot fűz,
iszik, meggyújt.

Opál Dada az
aranycsillár
alatt

(Ki-len-ce-dik !!!)

Az Ekszpanzió mellett jelenleg az **artAlom** az egyetlen folyamatosan azaz évről évre megrendezett, többnapos performansz vagy élőművészeti fesztivál, ahol a performatív jelleg még hangsúlyosabb is az Ekszpanziónál mivel ez utóbbiban az irodalmi vonal lett meghatározóbb az utóbbi néhány évben.

Az artAlom vitorlása egyre nagyobb ellenszélben hajózik, különböző érdekek áramlatai próbálják útvonalát letéríteni, idén egyebek mellett épp az anyagi támogatás megvonásával.

A város vezetése véleményem szerint nincsen tudatában annak, hogy a fesztivál már most is hivatkozási alap, hogy néhány év múlva művészettörténeti tanulmányok fogják elemezni az itt történeteket. (A Szentendrei Nehézzenei és Performansz fesztivál(ok)ról éppen most készül ilyen tanulmány.) Az országos rálátás hiánya, a "csak magam elé nézek épp' ahova lépek" megakadályozza egy dolog valós, esetleg nem csupán lokális jelentőségének felismerését és helyes döntések meghozatalát.

A Mediciek - jaj hagyja' má' mit jössz itt a Mediciekkel - na! szóval a Mediciekről sem a hatalmi és érdekharcaikra gondolunk elsősorban, hanem művészetpártolásukra - a saját lehetőségen belüli és jelentőségeket helyesen felismerő támogatásra - nevük így lett fogalom mint ahogy a nép ajkán minden festő "picasso".

Így adódhatott végül, hogy 2013-ban, egy helyi vállalkozó aki ez alkalommal 3 napra ingyen biztosította az ilyen rendezvények nélkülözhetetlen kellékét a Toi Toi telepíthető wc-t, ezzel a gesztussal kenterbe verte a hivatalos szerveket.

Hasonlóképpen a fellépők is helyén értékelték a dolgokat, a fesztivált, a szervező Szilágyi Rudolf és csapata évek óta tartó erőfeszítéseit és honorárium nélkül is vállalták a fellépést, utazást, kellékek beszerzését stb.

Jómagam csak a harmadik napon tudtam ott lenni - erről a napról részletesen is beszámolok - szerencsére azonban ketten is, **Buzsik Alexandra (BA)** és **Holló Miklós (HM)** tudósítottak az eseményekről így - továbbra is elsősorban a művészi performanszokra koncentrálna - röviden idézem az általuk írtakat.

Első nap 09.23.**Gábor Balázs**

"Az idei artAlom fesztivált főiskolánk Vizuális Művészeti Tanszékének egyik hallgatója, Gábor Balázs pezsgőtablettás – mondhatni – attrakciója nyitotta, amely végtermékét természetesen el is fogyaszthatták az érdeklődők" (Buzsik Alexandra)

"Gábor Balázs a közös Európa pezsgőtablettás levét itatta a kétkedőkkel. Az érdeklődő együttléthez a szétbomló, pezsgő kontinens lavórnyi hitetlenségének élményét kínálta szívószállal." (Holló Miklós)

Vályi Péter

"A folytatásban szintén főiskolánk egyik hallgatója, Vályi Péter performansa került terítékre, amely visszanyúlt az irodalmi gyökerekhez, hisz, ha valaki nem tudta volna a mai napig elfogadni Kölcsey Ferenc bal szeme világának elvesztését, az bátran vállalkozhatott arra, ha csak képen is, de néhány pillanat erejéig visszaadja azt neki." (BA)

"Vályi Péter a 9. artAlom Élőművészeti Fesztivál alkalmából rajzversenyt hirdetett, Kölcsey klasszikus portréjának kidolgozása, átdolgozására. A Katica büfé versenyén tízen veselkedtek neki a hagyományt kérdező, multikulti határokat feszegető feladatnak, kicsik és nagyok.... önként." (HM)

3T csoport (Kukár István, Novák Attila, Szuhaj György)

"És hogy milyen a magyar? Azt a 3T (NSZK csoport) tagjai mutatták be a fesztivál résztvevőinek búza, kereszt és kenyér motívumokat felsorakoztató előadásukban. Ki-ki döntse el maga, hogyan értelmezte vagy épp élte át a darabban látottakat, elvonatkoztatva a performansz végén elfogyasztott cipó minőségétől és mennyiségétől." (BA)

"A magyar című produkció a magok elhintésével, természeti azonosulással, a szakralitás, a hagyomány értelmezhetetlenségét, mához való kapcsolatát, hozzá való viszonyunkat kutatta. Előadásukban hangsúlyt kapott a munka, a föld, az élet tisztelete vagy megvetése, s a kenyérdózat, aminek kicsengésével egyesekben megrökönyödést okoztak. Vagyis miért kell a pesszimista nemzeti önreflexió." (HM)

3T - Szuhaj György

fotó : Merényi Zita

További előadások voltak:

színház: Pásasok zene: Éjszakai Múzeum Zenekar (Kopasz Tamás, Wahorn András, Szilágyi Rudolf)

Második nap 09.24.**Várad Gábor Zoltán**

"Az előadások sorát ezúttal Várad Gábor Zoltán produkciója nyitotta, aki néhány társával együtt dobozzal a fejükön különös zenére, egy téglalapon belül maradvá mozogtak. Az élmény nem katartikus, sokkal inkább furcsa, legalább is kívülről. A vállalkozóbb szellemű művészek be is szállhattak." (BA)

"Az egymáshoz viszonyuló, maguktól, vagy vezető jelek szerint rendeződő elemek mozgása, struktúrák kialakulása, majd felbomlása. Érdekes játék a Kis Zsinagógában. Bárki megpróbálhatja, mivé leszünk hát, apró egyedek. Várad Gábor Zoltán performanszával kezdődött a fesztivál második napja kedden. A jelek mozgását leképező alakok, az egy és a több viszonyában különböző csoportos struktúrákat hozott létre a véletlen, vagy a rend. Az előadások megfigyelhetően a közönség magatartását is befolyásolják, egyesek a falhoz simulva fogadták be a

jeleket, mások érdeklődve részesültek az akcióból, sokan kényelmesen helyezkednek, vannak akik szoronganak." (HM)

Váradai Gábor Zoltán (bal szélén Szilágyi Rudolf)

fotó : Merényi Zita

Koroknai Zsolt

"Van olyan, aki hallgat metál zenét? Köszönöm, le a kezekkel. Képzeljük el, hogy a világűrbe repítettek minket, ahol kedvünkre hallgathatjuk imádott zenei stílusunkat. Koroknai Zsolt az artAlom fesztiválon tárta elénk a képzeletünket mindenképp felülmúló, nem mindennapi hangzású produkcióját, amelyhez szinte elég volt egy pendrive, és három darab, egyméteres lószőr." (BA)

"Második előadóként a kinetikus mozgásokkal, elektronikával foglalkozó Koroknai Zsolt festő, grafikus, megtörve a performansz előadások magasztos csendjét elárulta, hogy előadásában a „Három kötél” elektronikus remixét fogja előadni. A monitorból és egyéb kutyükből épített digitális csellón frekventatív szonáta ízletes zajfutamaiba sodródott bele a közönség, s a képzeletet betöltő hangsűrítmény effektusa és előadói póza a fotósokat is megihlette. Mások söréért indultak a muzsika hatására." (HM)

Koroknai Zsolt

fotó : Merényi Zita

Juhász R József

fotó : Merényi Zita

Juhász R József

"Hétfőn szilárd anyagok hevertek a földön (búza) az egyik előadás alkalmával, a keddi performansz során ezt felváltotta a víz. Juhász R. József kezében egy üvegtállal (ült a földön), fején pedig fekete zsákból megformált hosszú henger volt, amely egyfajta csatornaként szolgált az emeletről rá öntött víz elvezetésére, míg a földön meg nem telt." (BA)

"A performansz-művészként, mint a „Dunában ácsorgó férfi” ismert Juhász R. József környezetével van különös viszonyban. Mostani témája is a víz, ami a fejére erősített műanyag fólia csövön, saját magán keresztül engedve megtöltötte a vödröt. A két részre szakadt közönség egyszerre fent és lent élvezte, érezte és tette a dolgát. A fentiek öntötték a folyadékot, a lentiek pedig várták, s a víz, ami érték és bölcs elem (lehet együttműködni vele), megtalálta útját." (HM)

Írisz Projekt

„Minden szem egy ember” – hangoztatta az Írisz Projekt és az Egerben is jól ismert Baji Miklós Zoltán animációval (is) szemléltetett előadásában. Zseniális művészi megnyilvánulás a fesztiválra összeverődött közönség agytekervényeinek megmozgatására. (BA)

"A keddi programban ötödik volt az Írisz Projekt, mely elnevezés BMZ -t és barátait takarja. BMZ-ről, azaz Baji Miklós Zoltánról sokat lehet írni, remélhetőleg Egerben nem kell senkinek bemutatni. A nemzetközileg elismert neodadaista, intermediális művész, festő, világokat átlépő gondolkodó, a hazai performansz művészet egyik legismertebb alakja. A mostani munka elemei között is szerepelt beavatás, a szent ital közös elfogyasztása, amit a szeánsz során metafizikaivá lényegült szent edények, tárgyak hangjai, zajai és energiái emeltek ki saját világukból sokkal tágabb, maradandóbb szférába, ahol minden szem egy bolygó.

Kozmikus szellemidézésük távoli világokat hozott a falak és emberek közé. A boszorkánytánc filozófiája tudatunkba véste, hogy minden ember egy univerzum, melyben a lényeg kinyitni magunkat és megtalálni a belső napot.

A sámán révülete varázserővel töltötte meg az egykori és mai művészi értelemben is szakrálisnak mondható teret, amely néhány pillanatra kinyílt az univerzum felé.

A metafizikai és elektronikai eszközökkel végzett gyógyító szertartása személyes lélek megnyilatkozását helyezte előtérbe, az élet egyetemességét hangsúlyozva, mindennek fölött." (HM)

További előadások voltak:

zene: Kettős Tamás, I Belong To The Band (Adam Bohman, Sörös Zsolt, Oli Mayne, Jean-Michel Van Schouwburg)

Harmadik nap 09.25.

A harmadik nap első live-art megnyilvánulása **Dénes Imre** "Sóvárgás" c. előadása volt. Dénes húzalt feszített ki a zsinagóga két szemben lévő fala között. A huzal egyik végénél egy kis monitoron : a hullámzó tenger partról látható képe, a távolban végtelen horizont és folyamatos hullámverés. A performansz a másik oldalról indult. Dénes először zacskóba bújította meztelen lábát, a zacskókba pedig vizet öntött. A huzalra papírhajócskát helyezett, a papírhajóról pedig egy halott madár teteme lógott le. A performansz során nagyon lassan végigtolta a huzalon a hajót és a madarat, miközben a hullámverés felerősített hangja töltötte be a termet. A hullámok zajában a hajó lassan haladt a tenger, a hullámok, a végtelen horizont felé, időnként különböző hajókürtök hangja hallatszott.

Amikor odaért a tenger vagy óceán képéhez kis időre megállt. Leoldotta a madártetemet és a hajót, és az odakészített kőre helyezte azokat. Gyújtófolyadékkal meglocsolta és meggyújtotta. Kis ideig nézte az égő hajót és madarat. Azután egyik lábát a másik után felemelve, a zacskókat kiszakítva és a kifolyó vizet a lángokra irányítva eloltotta a tüzet.

fotó : Kovács István

Kovács István munkáiban az utóbbi időben megfigyelhető egyfajta multimediális elmozdulás. Így volt most is: az általa kiválasztott tér két oldalán vonatból felvett "elsuhanó táj" vetített képe jelent meg, korábbi franciaországi útjának privát dokumentációja. Miközben a képek peregtek és a táj tovarohant, Kovács zsebre dugott kézzel sétált a nézők előtt egy arca előtt lebegő fekete tollat fújálva.

A fejére erősített vékony drót tartotta a tollat melyet az egyes fújások szükségszerűen csak arrébb libbentettek. A performansz következő részében Kovács kigombolta ingét és hanyatt dőlve elhelyezkedett egy széken, mellkasára fűrészpont, némi gyújtófolyadékot öntött majd mindezeket meggyújtotta. Ismételt fújásokkal most a lángba próbálta a tollat terelni, ami végül sikerült, a toll lángra kapott, s egy pillanat alatt elégett, a performer pedig elfújva a lángot felállt, és lerázta magáról a parázsló fűrészpont.

Ezután fekete filctollal koponya formát rajzolt arcára és egész fejét bekente valami folyadékkal. Fekete hosszú anyagot tekert magára, meztelen felsőtestét pedig fekete

műanyag szalaggal övezte s most úgy állt előttünk mint valami keleti szerzetes. Nyeles ostort vett elő és ütemesen csapdosni, ostorozni kezdte mellkasát a szíve felett.

Oldalt bekapcsolódott egy a fejére irányított ventilátor, csapás csapást követett és a ventilátor szelében fehérre száradó folyadék halotti maszkká változtatta a performer arcát. Az önostorozás folytatódott, a koponya fehérsége és a ruha feketesége között egyre erősebben piroslott a megkínzott bőr. Aztán mindez abbamaradt a bűnbánatban (?) holtra vált szerzetes alázatosan előrehajolt, kezét maga elé tartotta, és szájából homok kezdett folyni tenyerébe.

Így ért véget a "From Séte To Séte" című performansz.

Góbi Rita és **Szegő Dávid** előadása zárta ezen a napon a performanszok sorát. Az előadás a férfi-nő / alkotó-nem alkotó / művész-hatalom kapcsolat egy lehetséges és nem ritka aspektusát mutatta be szívszorító őszinteséggel és kíméletlenséggel. Ebben az aspektusban az alkotó ember életébe belépő és arra ráfonódó másikk, apránként átformálja azt, méghozzá pont azon a területen amely kezdetben őt magát is elbűvölte s amely terület - tevékenység (az előadásban a dobolás) az alkotó életét jelenti - mert ő Dobos. Az alkotó munka azonban szükségszerűen kizárást és megosztottságot is jelent és ez kevesek számára elviselhető. Az előadásban így kezdetben csak a dobok száma fogy, míg végül csak egy marad, ám már azon sem lehet akárhogy és akármivel dobolni mert vagy hangos, vagy túl gyors stb. - s a látszólag támogatot tevékenység - (hiszen engedem (!) hogy dobolj) - egyre inkább a nem alkotó fél szemszögéből válik (eszközeiben, módjában stb.) determinálttá. Ez a helyzet az alkotás és az alkotó végét jelenti : bármilyen önfeláldozó is volt szerelmében vagy szeretetében, az életét, önazonosságát jelentő tevékenység vált tarthatatlanná. A törvényszerűen bekövetkező "ha már minden elveszett vesszen az egész világ" őrült, önpusztító, kétségbeesetten veszett, kaotikus csapkodása azonban már iszonyattal tölti el a másikat aki a "mi lett belőled !?!" képmutató vádjával kilép a kapcsolatból.

További programok voltak:

színház/tánc/zene : Andaxinház: Rejtőzködők - Utolsó tangó Párizsban (Góbi Rita, Ágoston Béla, Szegő Dávid) zene:Varga Erik, DeBort

Folytatva a korábbi hagyományt a KisZsinagógabeli előadásokat hajnalig tartó zenei programok követték mindhárom napon a Gödör Cult Club-ban, Sickpicnic, derTanz, noizJam, ParaNoiz, Anger, Dog Attack, Prell, Dynamic Ego Killaz, Back 2 Dek, tanGate vs. Andorground részvételével.

Holló Miklós cikkei itt:

<http://www.egriugyek.hu/eger-ugye/2332-lelekprobalo-melvezet-artalom-9.htm>

<http://www.egriugyek.hu/eger-ugye/2337-elektronika-es-a-mindenseg-artalom-92.html>

<http://www.egriugyek.hu/eger-ugye/2343-experimentalis-ruelet-artalom-93.html>

Buzsik Alexandra cikkei itt:

<http://www.palettaonline.hu/arter/ujra-artalom-fesztival-egerben-elso-nap>

<http://www.palettaonline.hu/arter/minden-szem-egy-ember-artalom-fesztival>

<http://www.palettaonline.hu/arter/egyszer-minden-jonak-vege-szakad-bezart-az-artalom>

Pamut Otthonka grafikája

PLT 6 / 2013

A következő szám várható megjelenése:
2014. június-július

© Dénes Imre
2013